

७, 4. ÇAT. BR. 4, 3, 2, 1. ÇĀṆKH. BR. 13, 7. एतस्यां वेलायां समुपह्वयेन्
LĀṬJ. 2, 3, 12. समुपह्वयम् absol. KĀṬJ. ÇR. 10, 1, 25. ĀÇV. ÇR. 6, 3, 19. —
2) herausfordern (zum Kampf): समुपह्वयत् MBH. 7, 1231. युद्धाय R. 7,
23, 6. — Vgl. समुपह्व.

— नि med. P. 1, 3, 30. VOP. 23, 33. herab-, hereinrufen RV. 1, 47, 10.
अवसे 112, 24. 114, 4. 5. न्युक्थानि च ह्वये herbei zu 8, 71, 4 (es ist
aber eine andere Auffassung möglich, wenn man ह्वये betonte). कृ-
विषा 10, 40, 4. 101, 1. 122, 8. सत्नः AV. 5, 20, 8. AIT. BR. 6, 6. — Vgl.
निक्व.

— निम् abrufen: देवतां वृत्रात् TS. 2, 5, 2, 4. AV. 6, 90, 2.

— परि zusammenrufen: °ह्वताः Kühe BULG. P. 10, 13, 24. — Vgl.
परिक्व.

— प्र anrufen NIA. 2, 25. प्र सिन्धुमच्छा मनीषाङ्गे RV. 3, 33, 5. 8, 17,
12. — प्रह्वयति UTTARAR. 107, 18 (146, 2) ist denom. von प्रह्व. Vgl. प्र-
ह्वय.

— प्रतिप्र herbeirufen zu: अघ्नम् RV. 1, 19, 1.

— प्रति anrufen RV. 7, 65, 1. 8, 32, 4.

— वि med. P. 1, 3, 30. VOP. 23, 33. dahin und dorthin —, wettstrei-
tend zu sich rufen; sich streiten um Etwas: देवान्यज्ञमाना विह्वयते मम
यज्ञमागच्छत AIT. BR. 2, 2. RV. 10, 112, 7. तमिन्नरो वि ह्वयते समीके
4, 24, 3. उभये 39, 5. विश्वे चिद्धि त्वा विह्वयन्त मर्ताः 7, 28, 1. 1, 36, 13. 102,
6. 2, 12, 8. 8, 3, 16. 40, 7. तो देवासुरा व्यह्वयन्त प्रतीची देवाः पराचीम-
सुराः TS. 1, 7, 2, 3. 2, 4, 2, 1. तं वेद्वि विह्वयावकै wir rufen dich ab AIT.
BR. 7, 17. ÇAT. BR. 3, 2, 2, 4. PANĀV. BR. 12, 13, 26. — Vgl. विक्व.

विक्व.

— सम् med. P. 1, 3, 30. VOP. 23, 33. 1) zusammenrufen: सर्वाः सम्-
ह्वोषधीः AV. 4, 17, 2. ÇAT. BR. 4, 1, 2, 4. — 2) berichten, erzählen: संह्व-
यत्त्व विवन्तितम् BHATT. 8, 17. — Vgl. संह्वति.

2. ह्ला (= 1. ह्ला) f. Name, Benennung in गिरि°.

ह्लातर (von 1. ह्ला) nom. ag. zur Erklärung von ह्लातर NIA. 7, 15.

ह्लातव्य (wie eben) adj. zu rufen NIA. 4, 26.

ह्लान (wie eben) n. das Herbeirufen MBH. 3, 8620. zur Erklärung
von क्व NIA. 3, 17. 10, 2. von क्वन 6, 27. — Vgl. कु° und सु°.

ह्लाय (wie eben) s. स्वर्ग°.

ह्लायक (wie eben) nom. ag.; davon denom. ह्लायकीपति = ह्लायकमि-
च्छति PAT. in MAHĀBH. lith. Ausg. 6, 19, a. desid. जिह्लायकीपिषति ebend.

ह्लार (von ह्लार) m. Schlange (sinuosus): वि यदस्थ्याद्वातचेदितो ह्लारो
न वक्त्रां श्रणां अनीकतः wenn das Feuer wie eine sich windende Schlange
unaufhaltsam durch das dürre Gras dringt RV. 1, 141, 7. अत्तर्पद्विनै
वां ह्लारो न शुचिर्पति कृविष्मान् wie eine gleissende Schlange zwischen
den Bäumen (das Feuer zwischen den Hölzern) 180, 3. चन्द्रमिव मूरुचं
ह्लार (wohl ह्लारम्) आ दधुः 2, 2, 4. तस्मा एतं मूरुचं ह्लारमह्यम् nämlich
das Feuer AV. 4, 1, 2.

ह्लार्य (von ह्लार) adj. colubrinus: उत स्म दुर्गभीषसे पूत्रो न ह्लार्याणाम्
(hier auch nach ŚIA. so v. a. Schlange) RV. 5, 9, 4. अत्यो न ह्लार्यः शिशुः
6, 2, 8. daher = अश्व NIA. 1, 14.

ह्लाल (von ह्लल्) P. 3, 1, 140 nach v. l. im Dhātup. 20, 14. m. das
Fehlen, Versagen: धर्मधुग्वाले KĀṬJ. ÇR. 25, 6, 2. das Sterben Comm.